

UCHWAŁA Nr 271 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 grudnia 1981 r.

w sprawie ustalania najniższych wynagrodzeń pracowników.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1981 r. Nr 6, poz. 23) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Najniższe wynagrodzenie pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy za pełny miesięczny wymiar czasu pracy, obliczone na podstawie obowiązujących stawek płac zasadniczych i innych składników wynagrodzenia, wynosi 3.300 zł miesięcznie. Pracowni-

*) Ostatni numer w 1981 r.

kom, których wynagrodzenie za pełny miesięczny wymiar czasu pracy jest niższe od kwoty 3.300 zł miesięcznie, przysługuje wyrównanie do wysokości tej kwoty.

2. Do wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, zalicza się:

1) wynagrodzenie wynikające z formy płac:

a) czasowej — ustalane na podstawie wynagrodzenia za jednostkę czasu pracy,

- b) akordowej (w tym akord zryczałtowany, nadwyżki akordowe, dopłaty z tytułu progresji akordowej),
 - c) prowizyjnej — uzależnione od wartości obrotu lub produkcji,
 - d) przewidującej udział pracowników w wartości pólów (partu) w rybołówstwie w wysokości 1/12 kwoty wypłaconej za zamknięty okres rozliczeniowy.
- 2) premie wynikające z podstawowych zasad wynagradzania, stosowane obok głównego kryterium naliczania płac (pkt 1), z tym że:
- a) premię kwartalną wlicza się do wynagrodzenia miesięcznego w wysokości odpowiadającej 1/3 części ostatniej wypłaty tej premii,
 - b) premię wypłacaną za inne niż wymienione pod lit. a) okresy dłuższe od miesiąca wlicza się do wynagrodzenia miesięcznego w wysokości wynikającej z odpowiedniego przeliczenia ostatniej wypłaty tej premii na okres jednomiesięczny,
- 3) dodatki kwotowe do wynagrodzenia, stanowiące podwyżki płac określone w odrębnych przepisach,
- 4) wartość deputatów, ekwiwalenty za deputaty oraz dodatki branżowe ustalone w zamian za deputaty.

3. Wyrównanie, o którym mowa w ust. 1, ustala się i wypłaca za okres każdego miesiąca, łącznie z pozostałymi składnikami wynagrodzenia bieżącego.

§ 2. 1. Pracownikom wynagradzanych na podstawie miesięcznych stawek płac zmniejsza się wynagrodzenie ustalone zgodnie z § 1 za każdą opuszczoną godzinę pracy, za którą wynagrodzenie nie przysługuje, o kwotę wynikającą z podzielenia kwoty 3.300 zł przez liczbę godzin pracy stanowiącą pełny wymiar czasu pracy obowiązujący tego pracownika.

2. Dla pracowników wynagradzanych na podstawie godzinowych stawek płac wyrównanie wypłaca się za każdą godzinę pracy. Wyrównanie stanowi różnicę pomiędzy wynagrodzeniem godzinowym wynikającym z podzielenia kwoty 3.300 zł przez liczbę godzin pracy obowiązującą pracownika w ramach pełnego wymiaru czasu pracy w danym miesiącu a wynagrodzeniem godzinowym, uzyskanym przez pracownika w danym miesiącu według składników wynagrodzenia określonych w § 1 ust. 2.

3. Pracownikom zatrudnionym przy pilnowaniu najniższe wynagrodzenie miesięczne, o którym mowa w § 1 ust. 1, przysługuje za 42-godzinny tydzień pracy. Za każdą

godzinę pracy w miesiącu, przekraczającą 42 godziny na tydzień, przysługuje wyrównanie ustalone w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy wynagrodzeniem godzinowym wynikającym z podzielenia kwoty 3.300 zł przez liczbę godzin pracy w miesiącu wynikającą z 42-godzinnego tygodnia pracy a wynagrodzeniem godzinowym pracownika, obejmującym składniki wynagrodzenia określone w § 1 ust. 2.

§ 3. 1. Pracownikom zatrudnionym w uspołecznionych zakładach pracy, w pełnym wymiarze czasu pracy podwyższa się najniższe wynagrodzenie zasadnicze, wynikające z osobistego zaszerogowania, określone w stawkach miesięcznych, do kwoty 2.800 zł miesięcznie.

2. Pracownikom wynagradzanych na podstawie godzinowych stawek płac podwyższa się najniższe godzinowe wynagrodzenie zasadnicze, wynikające z osobistego zaszerogowania, do kwoty, jaka wynika z podzielenia kwoty 2.800 zł przez liczbę godzin pracy stanowiącą pełny wymiar czasu pracy obowiązujący pracownika.

3. Pracownikom, do których może być stosowany wymiar normalnego czasu pracy wyższy niż 42 godziny przeciętnie na tydzień, najniższe wynagrodzenie zasadnicze określone w ust. 1 przysługuje za 42-godzinny tydzień pracy.

§ 4. Wynagrodzenie młodocianych odbywających naukę zawodu bądź przyuczanych do wykonywania określonej pracy ustala się w odpowiednim stosunku procentowym do kwoty 2.800 zł miesięcznie; przepisów § 1—3 oraz § 6 nie stosuje się.

§ 5. Wyrównanie wynagrodzenia i podwyższenie stawek wynagrodzenia zasadniczego, o których mowa w niniejszej uchwale, następuje w ramach zakładowych środków przeznaczonych na wynagrodzenia.

§ 6. Najniższe wynagrodzenie za pracę w pełnym wymiarze czasu pracy pracowników zatrudnionych w nie uspołecznionych zakładach pracy, a także u osób fizycznych nie może być niższe niż 3.300 zł miesięcznie, łącznie z wartością świadczeń w naturze.

§ 7. Trać moc uchwała nr 187 Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1979 r. w sprawie podwyższenia najniższych wynagrodzeń pracowników (Monitor Polski Nr 28, poz. 148).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski